

Det, jeg siger, er bare, at hvis det kun er 3028-standarden, som skal være gældende hele vejen igennem, løser det altså ikke problemstillingen, fordi det regelsæt lige nøjagtig vil ødelægge fleksibiliteten og ødelægge innovationen i dansk byggeri. Det kan man selvfølgelig vælge at gøre og sige, at her er en skemalagt skitse, og sådan skal det være hele vejen igennem, men det vil altså betyde, at de kommuner, der ikke har rørt en finger, får staten til at betale, mens de kommuner, der har brugt skatteydernes penge på at gøre området mere handicaptilgængeligt, ingen penge får. Sådan ville verden se ud, hvis vi lovgav på den måde.

Derfor: I forbindelse med kommunalforhandlingerne er jeg klar til at få problemet afdækket. Hverken jeg eller hr. Martin Lidegaard kender problemets størrelse på nuværende tidspunkt, men jeg er enig i, at er der problemer, skal der da arbejdes på at løse dem. Det er faktisk derfor, vi har udarbejdet den handicappolitiske plan, hvor der bruges mange penge på området. Der er i nærheden af et par milliarder, hvis vi tæller alt, hvad der skal bruges, op.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu vil jeg ikke indgå i større drøftelser om det fornuftige i DUT-ordninger osv., men bare gøre opmærksom på, at regeringen lige har besluttet at belønne alle de kommuner, der ikke har bygget plejeboliger, ved at betale dem for at bygge plejeboliger. Sådan kan man kaste tingene frem og tilbage i hovedet på hinanden.

Vi har et eneste ønske, og det er, at der ikke bliver mere snak på området, men at alle danskere – også de 600.000, der har et handicap – kan få adgang til deres rådhus og kan få adgang til jobcentre og de offentlige systemer. Det er ikke noget urimeligt krav, det er et minimumskrav, og vi beder ministeren om at sørge for, at det bliver til virkelighed, men vi er faktisk meget fremkommelige med hensyn til, hvordan det skal foregå.

Jeg mente at høre et tilsagn fra ministeren om – og det vil jeg meget have bekræftet – at allerede før man går i gang med at forhandle med kommunerne, skal der ske en kortlægning, så spørgsmålet kan indgå i dette års kommunalforhandling som noget, regeringen vil forsøge at fremme. Er det rigtigt forstået? Hvis det er rigtigt, vil jeg meget gerne kvittere og anerkende, for så er vi i hvert fald kommet et pænt stykke videre.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg har jo på regeringens vegne udtrykt her fra talerstolen – og jeg gentager det gerne – at vi i forhandlingerne med kommunerne gerne vil være med til at få klarlagt problemets omfang.

Når talen er om nybyggeri, er der et bygningsreglement, der siger, at det skal indrettes, så der er handicaptilgængelighed, og samtidig er det jo sådan, at for første gang nogen sinde har denne regering gennemført en lovgivning, der siger, at når der skal bygges om for et vist beløb i et eksisterende byggeri, skal det gøres sådan, at hvis der skal være offentlig adgang, skal handicappede kunne få adgang.

Med hensyn til om der er nogle her i salen, der gerne vil gøre noget mere end andre, tror jeg faktisk, hr. Martin Lidegaard og jeg er meget, meget enige om, at der skal gøres noget på området, og at der skal arbejdes videre med det. Men når jeg har tilladt mig at sige fra talerstolen her i dag, at jeg ikke kan gå ind for det radikale beslutningsforslag, skyldes det, at jeg mener, at man træffer beslutninger ud fra nogle standarder, som ikke giver mest for pengene. Jeg mener, problemerne skal løses, men lad os prøve at løse dem sammen med kommunerne.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg vil tage tråden op der, hvor hr. Martin Lidegaard slap, og sige, at området i den grad mangler at blive tilgodeset, og at jeg mener, der mangler at blive holdt overordnet øje med området.

Jeg hørte, at ministeren henviste til bygningsreglementet. Nu er der jo to bygningsreglementer, det fra 1995 og det fra 1999, og ser man specifikt på bygningsreglementet fra 1999, vil man opdage, at specielt når vi snakker nybyggeri og ombygning af rådhus og skoler osv., bliver det ikke fuldført, fordi der ikke er det tilsyn med området, som der egentlig burde være. Det er faktisk kun i det øjeblik, at der er nogen, der klager over en ombygning, man får øje på, at der sker nogle ting ude i samfundet, som ikke er korrekte.

Jeg er enig med hr. Martin Lidegaard i, at der mangler et overordnet tilsyn på området, og vi kan helt klart acceptere, at det simpelt hen er nødvendigt at kigge på forholdene, også på, om arkitekter osv. overholder de spilleregler, der er nedlagt i bygningsreglementet fra 1999. Vi kan jo se, at det ikke sker i dag.